

brug for meget hjælp, fordi de bliver handicappede, eller hvis man opdager, at et barn skal tvangsfjernes og anbringes på en meget dyr institution, så består det kommunale selvstyre i, at kommunen kan vælge, om de vil skære på børnehaven, på plejehjemmet eller på vedligeholdelsen af vejene. Der er nemlig ikke plads til, at man her kan bruge lidt ekstra penge, for så overholder man ikke det diktat, der er kommet fra regeringen og Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Der er mange spørgsmål, der skal besvares på 1 minut. Jeg skal prøve at gøre det så hurtigt, jeg kan.

Vedrørende rammerne er der, både nu, hvor der sidder en borgerlig regering, og også tidligere, da der sad en SR-regering, mange, der har udmeldt, hvor meget de mener der er mulighed for at man kan udvide budgetterne, altså den såkaldte realvækst ud over almindelig prisfremskrivning. Så det synes jeg er godt.

I hvilken udstrækning de skiftende regeringer taler med KL og Amtsrådsforeningen, skal jeg lade være usagt.

Når det er sagt, så siger fru Line Barfod noget om det kommunale selvstyre. Hvis jeg skruer tiden tilbage – jeg var med også før den tidligere kommunalreform i 1970 som ung embedsmand i en lille landkommune – og tænker på, hvordan vi skulle spørge i øst og i vest og i syd og i nord selv i forbindelse med bittebittesmå ting, ser man nu i dag, hvad kommunerne frit kan gøre inden for en lang, lang række områder, hvor amterne mere eller mindre er blevet fuldstændig udraderet, mens kommunerne har fået totalt selvstyre.

Så med hensyn til det nævnte eksempel om, hvorvidt det, hvis der sker en ulykke, så kan betyde, at folk ikke får behandling, vil jeg lige gøre opmærksom på, at hvis der sker en alvorlig ulykke, så kommer folk jo normalt på sygehuse. Det vil sige, at det jo så bliver en hospitalsudgift og dermed en amtsudgift, men ingen skal komme og fortælle mig, at Danmark ikke ville behandle folk fuldstændig toptoptimalt ved ulykker og den slags. Så det er sådan et lidt tænkt spørgsmål, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at Dansk Folkeparti erkender, at det er regeringen, der melder rammen ud, at

det altså ikke er noget, der er aftalt. Det er regeringen, der dikterer, hvad den økonomiske ramme er for kommunerne, og den har de at holde sig inden for. Jeg spurgte ikke til, om folk ikke får behandling, hvis der sker en ulykke. Jeg er fuldstændig klar over, at så kommer man på sygehuset.

Jeg sagde, at hvis man nu får store udgifter i kommunen, fordi nogle som følge af en ulykke er blevet handicappet og det koster i behandling, eller fordi et barn bliver tvangsfjernet og det koster i institutionsophold, så har kommunen selvstyre til at bestemme: Skal de skære på børnehaven, skal de skære på plejehjemmet, skal de skære på vedligeholdelsen af veje, eller hvor skal de skære?

KL 16.50

Skal vi forstå Dansk Folkepartis støtte til det her forslag sådan, at man altså ikke kan forestille sig, at kommunen kunne have stigende udgifter, på grund af at der kommer et stigende behov, for det vil være i strid med den her millimeterudmåling, som Dansk Folkeparti giver regeringen sin opbakning til?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har sagt tidligere, jeg tror i et svar til en af de andre ordførere, at det naturligvis er kommunalbestyrelsen, der skal se på det her, når den har et totalt samlet budget på millioner af kroner. Jeg har selv været kommunalpolitiker i 16 år, og jeg har da tit i mit udvalg været udsat for at omrokere penge fra et område til et andet, også i takt med det, fru Line Barfod fremfører om, at der kan ske noget helt specielt inden for et område, så der må tilføres nogle midler, som man tager fra et andet område. Så det er slet ikke ukendt det der.

Det er, som om fru Line Barfod vil have frem her i dag, at vi her i Folketinget skal detailstyre kommunerne med hensyn til, hvordan de vil fordele deres samlede serviceudgifter. Det overlader jeg trygt og roligt til dem selv.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Poul Nødgaard sagde i sit ordførerindlæg i forbindelse med den halve milliard kroner, som regeringen så ikke forlanger indfriet, nærmest som en randbemærkning, at der var en 0,1 mia. kr. i vederlag, og så står der et eller andet sted noget om, at den her overflytning af skatteopga-